

Omalokerojärjestelmä

Valistuneimmissa piireissä on herännyt ajatusta, että matkapuhelinten eli kännyköiden käyttöä pitäisi alkaa jotenkin rajoittaa. Esimerkiksi VR:llä matkustajat ovat valitelleet kännyköistä sen verran, että nyt mietitään, onko aiheellista eristää matkapuhujat omaa osastoonsa, samaan tapaan kuin tupakoitsijat.

Tällainen lokerointi on tietysti aivan paikallaan ja ymmärrettävää. Niin uskomattomalta kuin tuntuukin, kaikilla suomalaisilla ei ole vielä kännykkää, joten nämä kännykättömät kärsivät suunnattomasti, jos ympäristössä pulistaan palikkaan kaiken aikaa. Viattomat lähimmäiset altistuvat passiiviselle puhumiselle, joka saattaa hyvinkin aiheuttaa kurkkukatarria tai äänenpainumista aivan samoin kuin aktiivipuhujillekin.

Mutta miksi pysähtyä pelkkiin juniin ja kännykän käyttöön? Äskeisessä gallupissa valtaosa vastanneista oli sitä mieltä, että ainakin kirkoissa pitäisi kännykän käyttö kieltää. Tämä on sinänsä vähän yllättävä tulos, sillä kirkoissahan saarnat ja liturgiat ovat yleensä aika pitkäväteisiä. Voisi olla paljon mielenkiintoisempaa kuunnella naapurin ripittäytymistä vaimolleen kännyköitse edellisyön sattumuksista.

Kuitenkin lienee suotavaa, ettei ainakaan papin kännykkä ala piipata kesken saarnan, ellei kysymyksessä ole ns. kuuma linja. Niinikään voitaneen kieltää kännykät hautajaisissa, eritoten vainajalta.

Myös työpaikoilla kännyköitsijät saattavat aiheuttaa pahaa verta ja kateutta. Siksi sinnekin tarvitaan erilliset huoneet heitä varten. Toisena vaihtoehtona on rynnätä pihalle puhumaan aina kun matkapuhelin soi. Jos järjestelmä osoittautuu toimivaksi, voidaan ylipäänsä puhelimeen puhuminen siirtää omiin eriöihinsä. 0700-linjoille puhumiseen tarvitaan äänierion lisäksi näkemäeste.

Kännykkäkansa häiritsee ympäristöä nimenomaan puhumisellaan. Siispä puhuminen yleensä on syytä kieltää ainakin julkisissa kulkuvälineissä - eiväthän niissä normaalisti muut puhukaan kuin kännykkäihmiset ja juopot.

Erytisen häiritseviä puhumisen muotoja ovat lastensa kehuminen ja sairauksiensa valittelu, joihin syylliset lienee viisainta lempata ulos liikennevälineestä seuraavalla pysäkillä.

Sama koskee hymyilemistä. Junassa hymyilevillä on takuulla riettaita tai ainakin pilkallisia taka-ajatuksia, joten heidät on viisainta eristää omaan hymyilyvaunuunsa, jossa he eivät häiritse kansamatkustajiaan.

Muita mahdollisia eristettäviä häiriköitä ovat hielle haisijat, hilsepäät, EU:n kannattajat ja vastustajat, pitkätukkaiset, tatuoidut sekä turkistarhaajat ja luonnonsuojelijat. Kun tällaiset ärsyttäjät saadaan pois kunnan ihmisten silmistä ja korvista, Suomesta tulee aika rauhallinen paikka, jossa itse kukin voi valita oman lokeronsa samanhenkisten ihmisten parissa. Ainoaksi pulmaksi jää se, mihin lokeroon sijoitetaan monipoikkeavat, esimerkiksi korvarengasta käyttävät parrakkaat kännykkämiehet.

